

૪૨૨૨

ઓ ૩ મ્ આર્યોજયતુ.

ગૌપકાર.

તૃતીયાવૃત્તી. ૨૬૦૦ પ્રત.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
સુરત-આર્યધર્મ પુસ્તક પ્રસારક મંડલી.

અમદાવાદ ધીકાંટે યુનિયન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૪૬. સને ૧૮૯૦.

કિંમત ૩ પૃષ્ઠ

વિજ્ઞપ્તિ.

સર્વ સદચર્યોને વિનતી પૂર્વક વિદિત કરવામાં આવેછે કે આ મંડળીને પરમાર્થી પુરોષોએ પુન્યતું કામ જાણી, ધર્માભિમાની ગૃહસ્થે ધર્મનું કાર્ય જાણી, દેશાભિમાની મહાત્માએ દેશોન્નતિનું કામ જાણી અને વિદ્વાનોએ વિદ્યાવૃદ્ધિનું કાર્ય જાણી પોતાના તન, મન, ધનથી સહાયીભૂત થવું. જ્યાં સુધી આપણા દેશીઆંધવોમાં નિરપેક્ષપાત ન્યાયયુક્ત વિદ્યા વૃદ્ધિના પુરતકો વાંચવાનો શોખ વૃદ્ધિ નહીં પામે ત્યાં સુધી દેશનો પુનરુદ્ધાર જોવાની આશા રાખવી એ નિષ્ફલછે માટે વિદ્વજનોનો ધર્મછે કે વિદ્યોત્તેજક કાર્યમાં સહાય થઈ બનતો આશ્રય આપવો.

કાવ્ય શાસ્ત્ર વિનોદમાં, કાલ સુસનો જન્ય;
વ્યસન ઊંધને કલહમાં, મૂર્ખતણો ખોવાય.

કિમધિકમ્ શુદ્ધેષુ.

૪૨૨૨

પ્રસ્તાવના.

ગૌરક્ષા કરવી એ માણસ માત્રનો ધર્મ છે, ને
ગૌનું રક્ષણ કરવાથી દેશને અને રાજ્ય પ્રજાને સ-
રખો લાભ છે. માંસ મનુષ્યનો અહાર નથી અને
માંસ નહીં ખાવો અર્થાત ખાવાવાળો નરકે જશે
એવી સર્વ શાસ્ત્રની આજ્ઞા છે. હિન્દુ ધર્મમાં માંસ
ખાવો એ પાપ છે, એ વાત વગર તકરારે સર્વને
કમ્બુલ છે. પણ ખ્રિસ્તી શાસ્ત્ર અને કુરાને શરીફમાં
ખુલ્લું મને કરેલું છે ને ખુલ્લું લખેલું છે કે માંસ
ખાવાવાળાં પરમેશ્વરના કોપને પાત્ર થશે. ખ્રિસ્તી
શાસ્ત્ર તથા કુરાને શરીફનાં કેટલાંક પ્રમાણ આ
ઠેકાણે આપવાં દુરસ્ત ધારે છે જે વિચારવાન પુરૂષો
લક્ષમાં લઈ માંસાહારનો ત્યાગ કરી પવિત્ર થશે.

Michah chap II. 2 to 5th para
Who hate the good and love the
evil ; Who pluck off their skin from
off them, and their flesh from off
their bones ; Who also eat the flesh
of my people and flay their skin

from off them and chop them in pieces as for the pot and as a flesh with coldrow; then shall they cry unto Lord but he will not hear them, He will even hide his face from them at that time as they behaved themselves ill in their doings.

અર્થ—જે સારાને ધિક્કારેછે, અને યુગની પ્રિતી કરેછે; જે તેના હાડકાં ઉપરથી માંસ અને તેનું ચામડું કાઢાડે છે; જે મારા રચેલા ઉપયોગી પ્રાણીનું માંસ ખાયછે અને તેનું ચામડું તેની ઉપરથી ખેંચી લેછે; અને જે તેઓનાં હાડકાં ભાગી ખારીક કરેછે અને તેઓને જુદાં કરીને પોતાનાં વાસણુ માટે. (એટલે પકવવાને માટે) “અને જે, વા કે માંસ જે વાસણુમાં છે” અર્થાત્ તે જેમાં પકાવેલું છે, મરવા પછી તેઓ પરપેશ્વરની આગળ રડશે, પણ તે તેઓનું સાંનગશે નહીં, અને તેજ વખતે પોતાનું મોઢું છુપાવશેકારણ કે તેઓ ખરાબ રીતથી વર્ત્યા છે.

Genesis chapter I. ph. 9 and God said behold, I have given you every herd bearings seed which is upon the face of all the earth, and every tree, in which, is the fruit of a tree yielding seed ; to you it shall be for meat.

અર્થ—૪થરે કહ્યું હતો મેં હરએક બીજધારી શાક-ભાજીને જે સારી પૃથિવ ઉપરછે, અને હરએક જાડ જેમાં ફળ છે જે બીજ ઉત્પન્ન કરેછે તમને આખ્યાં તે તમારે ખાવાને માટે થશે. અર્થાત્ માંસ નહીં ખાતાં ભાજીપાત્રો ખાઓ.

ગુવો સુરા જિહ્માયદ સીપારા ૪ મંજલ ૨ આયાત ૩

યા યોહલ્લજના યામનૂલા તકતોલુરસસેદા વ અન્તુમ હુરમ વ મનકાતાલાહુ મિનકુમ મુતઅ-મ્મેદન ફજ્જગિન્ મિસલોમાં કતલમેન ના આમે યાકોમોઃ બેહી જવાઅદલિમ મિનકુમ હદાયન્ બા-લેગહ કાવતે ઔ. કફદારાતુન્ તઆમો મસાકીના

ઝાં અદલો જલેકા સ્યામણે યજ્ઞે કોવ વાલા અમ-
રીહ આશ્લા હો અમ્માં સલક વ મનઆદા ક્યનત
કે મુલાહો મિનહો વલાહો અજ્ઞાન ગુનતકામ.

અર્થ—એ ઈનામવાલો ન મારો શિકાર જિસ
વક્તકિ તુમહો અહરામમે (મક્રે) ઔર જો
કોઇ તુમમે ઉસ્કો મારે જનકર તો બદલા હૈ ઉસ
મારકે બરાબર મવેશી મેંશે દોડી દહરાવેં દો મો-
તબર તુમહારે કિ ન્યાજ પહુચાવે કામેતક યા ગુના-
હકા ઊતાર હૈ કઈ મોહતાજ કાખાતાં યા ઉસકે બ-
રાબર રોજ કિ ચકમે સજા અપને કામકે અલાને
મુવાફ કીયા જો હો ચુકા ઔર જો કોઇ શીરેગા
ઊસસે બેર લેગા અલા, ઔર અલા જબરદસ્ત
હૈ બેર લેનેવાલા.

એ વીજેરે બાઇબલ તથા કુરાન સરીફના વ-
ણા પ્રમાણે છે કે માંસ નહીં ખાવો પણ વિસ્તા-
રના બયથી અત્રે લખી શકતા નથી વિદ્વાનો આ-
ટલાથીજ સમજી લેશે. કિમધિકમ્ શુજ્ઞેષુ.

॥ ઓ ૩ મ્ ॥

ગાય પરમંધરની પ્રાર્થના કરેછે.

દાહરો.

સનમુખ ભારત વાશીના, યવન મારે છે માર;
ત્રાહી ! ત્રાહી ! કંઈ છું અરે મુણે ન કોઈ પુકાર.

નારાયણંદ.

અહો દયાળુ ઈશ શીષ નામી વંદના કરું,
કંઈ ન કામ અન્ય મંત ભક્તિ ભાવમાં ધરું;
ધરે જો આશ અન્ય પોસ શું મળે મરે મથી,
કૃપા કરી ઉતાર પાર તાર આ ભવાગ્નિધથી. ૧
પ્રભુ કૃપા ચક્રીજ શુભ રાજ્ય આજ પામીયાં,
કુટીલ જોર ચોરનાં કરોડ દુઃખ વામીયાં;
યથેચ્છતે સ્વતંત્ર ગાન તાનમાં સહુ રમે,
દુઃખી છીએ ભવાગ્નિધમાં અમેજ એક આ સમે. ૨
ન્યાય ન્યાય ન્યાય થાય જાય પંથ પાંસરે,
સરે સહુના અર્થ ને સમર્થ દીનથી ડરે;
ડરે ન વ્યાધથી અજ મઝાથી હાર લે ભમે,

દુઃખી છીએ ભવાખ્ધિમાં અમેજ એક આ સમે. ૩
 ધરે સુરીતી નીતી પ્રીતી ભીતી નાહીં કોયને,
 અનેક દુઃખ મુક્ત થઈ ફરે બહુ ખુશી મને;
 મને નહીં ક્યાંટ વાટ ઘાટ ઠાઠથી જમે,

દુઃખી છીએ ભવાખ્ધિમાં અમેજ એક આ સમે. ૪
 કુઠંગી રાજ્ય નીતીનાં પ્રખંધ દુષ્ટ જે હતાં,
 થતાજ કર્ણ શાદ યાદ બંધુ વર્ગ કાંપતાં;
 પતાવી વૈર્ય ભાવને પરસ્પરે સહુ નમે,
 દુઃખી છીએ ભવાખ્ધિમાં અમેજ એક આ સમે. ૫
 ગરીબ રંક દીન જાણી વાણી મારી સાંભળો,
 નથીજ વ્યર્થ અર્થ શાસ્ત્રના પ્રમાણથી ફળો;
 ફલાદિ અન્ન દુગ્ધ ધી દધી દધ પીડા ખમે ?
 દુઃખી છીએ ભવાખ્ધિમાં અમેજ એક આ સમે. ૬

હુ ! પરમેશ્વર ! તે માણસોને જે કે ધણા
 ઉત્તમ થઈ ફરે છે તેને શું થઈ ગયું ! શું તે
 લોકોની ખુદ્ધિ ઉપર પડેદો પડ્યો છે ? ખેર. તે
 લોકોની જે દશા થઈ તે થઈ પરંતુ મને ધણો
 શોક પ્રાયઃ એ યુરોપિયન લોકોની ખુદ્ધિપર છે કે

એ લોકો દેશોન્નતિ અને પરોપકારના કામમાં પ્રસિદ્ધ છે અને પોતાના દેશ તથા પ્રજા પાલનમાં સદા તત્પર રહે છે. હજારો ગાડીની વસ્તુઓને દેશોન્નતિ સાઈ મંગાવે છે; તોપણ અમે ગરીબોના પ્રાણ લેવામાં મૂર્ખોની પેઠે તથા પક્ષપાતિઓની તરેહ લાગ્યા રહે છે. જે કે મને પ્રજાની સુખદાયક જાણીને પણ મારા પ્રાણ બચાવતા નથી.

હે ઈશ્વર ! શું એ લોકો નથી જાણતા કે દેશોન્નતિનો મુખ્ય ઉપાય ખેતી છે? ખેતી થવાથી જ સંસારની ઉન્નતિ થાય છે. ખેતી થવાથી જ રાજ્યનો ખજાનો સ્થિર રહે છે, ખેતીની ઉપજથી જ રાજ્યનું લશ્કર રહી શકે છે. અને ખેતીના પાકથી સર્વ પ્રજામાં ઉત્સાહ રહે છે; અર્થાત્ ખેતીથી જ પ્રજા ઉત્પન્ન થાય છે.

बहु कथनेन किं સર્વ પ્રપંચને ખેતી. એ સંભાળી રાખ્યા છે. જે એક અથવા બે વર્ષ ખેતી ન પાકે તો તરતજ દુર્ભિક્ષ (દુકાળ) પડે છે અને સર્વ સંસારમાં બંડ તથા ખળભળાટ થ-

ઈ જાય છે અને બસેર અથવા પાંચસેર અનાજ-
 ને સાંઈ પોતાના બ્હાણા બાળકોને વેચી દે છે.
 જે ધરતીપર સુનું અથવા કાચની ખેતી કેમ નહીં
 થતી હોય, અથવા ગુલાબનું ખેતર હોય કે કેસરનું
 તે પણ ઉજ્જડ દેખાય છે. અને જે ધરતીપર
 ખેતી નથી થતી તે જગ્યાનો રાજા પણ સદા
 કંગાળ રહે છે, અને પ્રજાની સદા દુર્દશા થાય
 છે. મતલબ કે, સર્વ જગતમાં સુખનું મૂળ ખેતી
 જ છે. હે દયાનિધે ! આ વાત સૌ કોઈ જાણે
 છે કે ખેતી મારા સંતાન વના થઈ શકે નહીં.
 તથાપિ મારા ઉપર દયા લાવતા નથી, હે ઇશ્વર !
 હુંજ ખેડુનોના ધરની પ્રકાશક છું અર્થાત્ મારા
 બાળકોના હોવાથી ખેડુનોના ધરમાં અજવાળું
 છે. મારાથી ખેડુનોની આખર સંસારમાં છે. જે
 ખેડુતના ધરમાં મારા બાળખંડ્યાં હોય તેજ
 ચિત્ત પ્રસન્ન થઈને ખેતીવાડી કરે છે; તથા સેક
 સાહાયકારની દુકાનેથી અન્ન તથા રૂપીયા તેનેજ
 મળે છે. હે કૃપાસાગર ! હું શું શું ઉપકાર આ
 દેશને તથા ખેડુતોને નથી પહોંચાડતી ? નોકરતો,

મળુર કે ખેડુત આખો દિવસ મળુરી કરીને થાક્યા હાર્યા રાત્રે પોતાને ઘેર આવી મુઠદાની પેઠે સુન્ય થઈ પડી રહે છે પણ તે વખત જો માંડે શેર અથવા અડધો શેર ગરમ ગરમ દુધ પીએ તો તરત હોંશિયાર થઈ જાય છે. અને રોટલી, ખીચડી, ચોખાઆદિ સર્વ પ્રકારના ભોજનમાં માંડે ધી, માંડે દહીં મેળવીને સર્વ લોક ખાય છે; પરંતુ વિચારતા નથી કે મારા દુધમાં શું શું સ્વાદ નથી ? જેના ધરમાં ધી દુધ નથી હોતું તે પણ વેચતું લાવીને ખાય પીએ છે. એવો કોઈપણ માણસ નહીં હશે જે કે માંડે ધી ખાધા વિના રહ્યો હોય અથવા ખાવાની ઇચ્છા નહીં કરતો હોય; ઓપડોમાં પણ ભેંસ વગેરેનું દુધ કામમાં નથી આવતું. માંડે ધી, દુધ, તથા માખણ હકીમ, વૈદ, અને ડાક્ટર લોક પણ પસંદ કરેછે અને રોગી માણસ પણ મારા દુધ તથા ધીથી આરોગ્ય થાય છે; અને રાજથી લઈને રાંક સુધિને મારાથીજ લાભ પ્રાપ્ત થાય છે, અને જેટલા ઉત્તમમાં, ઉત્તમ પદાર્થ છે તે મારા ધીથીજ

બની શકે છે. એ પ્રકારે અનેક ફળની આપવા
વાળી હું છું.

હવે મારા સંતાન (બાળક) થી જે જે લા-
ભ થાય છે તે મન તથા કાન લગાડીને સાંભળો,
રથ, ગાડી, કોશ આદિમાં માણસો તેને જો-
ડીને ચલાવે છે અને લાખો મણુ અન્ન તથા
ચારો આદિ એક જગ્યાથી બીજી જગ્યાએ લઈ
જઈ શકે છે અને એજ લોક જે કંતદ્વ થઈને
છુરી લઈને પ્રાતઃકાળથીજ અમારા ઉપર ચઢાઈ
કરે છે અને આવા આવા અમારા મહાન્ ગુણો-
પર જરા ધ્યાન આપતા નથી, હજારો રૂપોઆ
હમારે લાંબે તેઓને મળે છે. અને ખેતરોમાં
અનાજને પાણી પાવા માટે કુવાપર મારા બા-
ળકને જોડે છે તે એક દિવસમાં લાખો મણુ
પાણી ખેંચી ખેડુનોનું ખેતર ભરી દે છે. હું
સાચી વાત કહું છું કે જે મારા પુત્રપરીવાર
નહીં હોય તો એક પણ માણસ ખેતી કરી શકે
નહીં અને સર્વ પ્રાણી દુઃખી થઈને ભૂખથી મ-

રી જાય. ભલા વિચાર કરો ! કે પ્રથમ હજે
 જોડાય પછી કુવામાંથી પાણી કાઢી ખેતીને સી-
 ચે વળી અનાજ કાઢવાને માટે મોટી ખજાનામાં
 ચક્કર ખાય. જ્યારે અનાજ નિકળે ત્યારે ગાડીમાં
 ભરી ઘર સુધી લાવે. હવે જુવો કે મારા છો-
 કરા સિવાયે કોઈ પણ કામ માણસ કરી શકે
 છે ? કદી નહીં. જે જે લાભ હું તથા મારા
 સન્તાનથી માણસોને થાય છે તે સૌ જાહેર છે.
 જગદિશ્વર ! તે માણસોના વિચીત્ર ચરીત્ર જોઈ-
 ને જીવ ઘણોજ કાંપે છે કેમકે એ દુષ્ટો એક
 તરફ માફ સન્માન કરતા જાય છે, ઘણાઓને
 મેળાઠેળામાં મારા ઉત્તમ સન્તાન લાવવાવાળાને
 ઇનામ અપાવે છે; અને સારા ગાય, બેલ, વે-
 ચીને ખેડુનો મન પ્રસન્ન કરેછે. અને બીજી ત-
 રફ વિકાળ હથિયાર હાથમાં પકડી મારી ગર-
 રદન કાંપવાને ફરેછે.

હે દયાનિધે ! એ કૃતદ્વિઓના હૃદયમાં જે
 મજામુત અંધકાર છવાઈ રહ્યો છે તેને આપની
 કૃપાશ્રિથી દૂર કરી દો, જેથી એ મને તથા

મારા બાળકોને મારે નહીં. મને નહીં મારવાથી
 એને શું હાનિ છે ! અરે ઉત્તરો લાભ છે. કેમકે
 મારા સન્તાનની વૃદ્ધિ થવાથી દરેક ઘર દુધ ત-
 થા દહીંથી ભરેલા દેખાય. અને ખેડુતોને જે
 આજ કાલ રોગ તથા દુઃખ થઈ રહ્યાં છે તે કદિ
 નહીં થાય અને અનેક માણસ જે બળદો નહીં
 મળવાથી નિર્ધનતાના કારણે ખેતી કરી શકતા
 નથી તે પણ કરી શકે અને સર્વ પ્રજા અતિ
 આનંદિ થઈ જાય આખા દેશમાં સોનું રૂપું દે-
 ખાવા માંડે. દિન પ્રતિદિન જે ઉપદ્રવ ઘર ઘર
 ઉત્પન્ન થાય છે તે કદાપિ નહીં થાય. હે ઇશ્વર !
 એ મુઘોને મારા માંસમાં એવો શું રસ મળ્યો છે
 કે જે મારા દુધ દહીંથી અધિક હોય ? ! હાય !
 હાય ! એ માણસ પણ મહા નિર્દય તથા કઠોર
 હૃદયના છે. પોતેજ એમ લખે છે કે ગાયનું માંસ
 અનેક રોગોની ખાણ છે. અને પોતેજ સૂર્યનો ઉ-
 દય થયા પહેલાં હજારો ગાય બળદોપર તિક્ષણ
 છરા લઈ લઈને તૈયાર થઈ જાય છે અને હમારા
 જીવ લઈને પાછા ફરે છે. હે અનંત ! હે દયાળુ ! હે

ન્યાયશીળ ! એ અન્યાઈઓના મનમાં પ્રેરણા કર કે
 એ મારા લાભની તરફ દ્રષ્ટિ કરે અને મારા મર-
 વાથી જે જે હાનિ થાયછે તેનો વિચાર કરે. એમ
 તો મુસલમાન પણ મારા મહા શત્રુ છે પણ અં-
 ગ્રેજ તો એથી પણ વધતા નિકળ્યા ! ! દરરોજ
 દરેક શહેરમાં દરેક છાવણીમાં હજારો પશુઓના પ્રા-
 નુ લીધા વિના નથી રહેતા. શું બીજું કંઈ મારા
 શિવાય એને ખાવાનું નથી મળતું.

હે પરમાત્મા ! મારો પોકાર શ્રવણ કર, અને
 મુજ નિર્ગળ અવાચકપર દયા કર. હે ઇશ્વર ! કૃપા
 કરી એ રાક્ષસી બુદ્ધિવાળામનુષ્યોને દયા અને સુ-
 બુદ્ધિની મતી આપ કે જેથી એ સા એક મત થઈ
 મારા પાલણુ પોપણુનો પ્રયત્ન કરે અર્થાત મને
 મારવાથી ઉદાશ થઈ જાય. ભલા એવો પણ કોઈ
 જગતમાં હશે કે જે પોતાના હિતકારી મિત્ર સુભ-
 ચિંતક અને વિશ્વાસ પાત્રનો વધ કરીને પ્રસન્ન થ-
 તો હોય ? નહીં ! નહીં ! કદાપિ એવો કોઈ પણ
 નહીં હશે.

• હે કૃષ્ણ ! મને રાક્ષસોના અભ્યાચારથી દુઃખી

થતી મુકાને તમે ક્યાં જતા રહ્યા ? અરેરે, મારો
 રોજ નાશ થતો જાય છે ! સો ભાગમાંથી નાશ
 થતાં હવે એક ભાગ બાકી રહ્યો છે. હાય ભારતવા-
 સીઓ ! તમે કેવી આત્મસંસ્કૃતિ પીછોડી ઓઢીને
 ઘેર નિદ્રામાં સુતા છો; હે વિચારવાન તથા બુદ્ધિ-
 વાન ગ્રહસ્થો ! કેમ પોતાના પૂર્વજોને કલંક લગા-
 ડવાને ચાહો છો. હાય ! જ્યારે મારા ઉપર કાંઈ
 પણ જુલમ નહીં થતો હતો ત્યારે તમે પણ માંડ
 પાલણુ પોપણુ કરતા હતા. અરે દુષ્પ્રીયાને જોઈને
 તો બધાને દયા આવેછે છતાં તમે તો મારા પુત્ર-
 જ છો; એક હજાર વર્ષ પહેલાં તમે માંડ પાલણુ
 કરવું એ સર્વોત્તમ ધર્મ સમજતા હતા; હવે કેવી
 તમારી ધર્મનિષ્ઠા હિન થઈ ગઈ છે. અરે જ્યારે
 હું ઘણા દુઃખના ચક્રમાં આવી ત્યારે તમે પણ
 મને છોડી દીધી અર્થાત્ માંડ પાલણુ કરવામાંથી
 તમે પોતાનું મોં ફેરવ્યું. અરે નિર્દયો હું તમારી
 સામું કેટલું દુઃખ પામું છું ! પ્રાચીન દયાળુ સ્વભાવ
 તથા પ્રતાપ ક્યાં જતો રહ્યો અરે તમે તો મારા દુસ્મ-
 નોને મદદ કરવામાં તથા તેનું પાલણુ કરવામાં તૈ-

ચાર થઈ રહ્યા છો. હાય તમે તો મારો તીરસ્કાર
 કરી દીધો? અરે આર્યો તમારા વગર હવે કોને આ-
 સરે જાઉં કે જોઓ મારી આવી ખરાબ હાલતથી
 દુઃખી થતી મને બચાવે. અરે આજે મારૂં તે માન
 તથા પુત્ર્ય ભાવ ક્યાં જતો રહ્યો? હાય! આ
 દુઃખ મારા ઉપર ક્યાંથી આવી પડ્યું! અરે પુત્રો!
 ક્યારે તમે મારૂં દુઃખ મટાડવાનો પ્રયત્ન કરશો!
 અરે ક્યારે તમે મારા અંતરના દુઃખને સાંભળશો?!
 અરે કોણે તમને આવા નિર્બળ કરી નાખ્યા! કોણે
 તમારા સર્વ સુખ સંપત્તિ બ્રહ્મચર્ય આદિ આશ્રમ
 નષ્ટ કરી નાંખ્યા! અરે કયા દુષ્ટે તમને દારૂ પીવો
 તથા માંસ ખાવો અને વ્યભિચાર કરવો સીખાવી
 દીધો? હાય હાય! હું ચવનોના હાથમાં ગયેલી ખુમે
 ખુમ પાડીને રડું છું! હે પુત્રો! તમે ક્યાં જતા ર-
 હ્યા હવે કોને મારા બચાવ માટે બોલાવવો! તમે
 નો તમારા કાનમાં લુગડાનો ડુચો દીધો. અરે જ્યારે
 મારો નાશ થઈ જશે તો પછી તમે કોને ગૌમાતા
 કહીને બોલાવશો? મારા વિના વૈતરણીપાર તમને
 કોણ ઉતારશે?

હે કરશો નિંદ્રે ! આવે અવસરે જો તમે સાહ-
 ય નહીં કરશો તો પછી ખીન્ન કયા સમયપર ક-
 રશો. અરે પુત્રો ! તમે કેમ અધોરનિદ્રામાં સુતા
 છો, હવે હું કેને આશરે જીવીશ. અરે નહીં મા-
 લમ કે તમારાપર કેવા કેવા દુઃખો ભવિષ્યમાં આ-
 વનારછે; હજુ પણ વિચાર કરવાનો વખત છે.
 વિચારી જુઓ કે મારી હત્યાથી તમારા ઉપર કે-
 ટલા દુઃખો આવી પડ્યાં છે. તમારા મન કઠોર !
 એવા કઠોર થયા છે કે મુજ નિર્મળ ઉપર પણ
 તમને દયા નથી આવતી. અરે પ્રાણાન્તનો ક્લેશ
 પહોંચે મુજ અનાથપર ક્યાંથી આવી પડ્યો !
 મને આ મહા કષ્ટથી બચાવવાનો ઉપાય કેમ નથી
 કરતા; તમે આવા બળહિન કેમ થઈ ગયા, તમા-
 રી બ્રહ્મવિદ્યા શાસ્ત્રવિદ્યા કળાકૌશલ્ય ઇત્યાદિ ત-
 મારી નાનાવિધ ઉત્તમ વિભુતી ક્યાં ગઈ ? હાય
 તમે એવા કમનશીય થયા કે કંઈ પણ ન રહ્યું !
 અરે પુત્રો ! તમે ચક્રવર્તિ રાજા કે'વડાવતા હતા,
 તે તમારા રાજપાટ ક્યાં જતા રહ્યાં, અને તમારા
 ગળામાં ગુલામગીરીનો પટો ક્યાંથી આવી પડ્યો.

અરે તમે પોતાના પૂર્વ જાળને કેમ યાદ નથી કરતા ! હાય પુત્ર ! આ ગુલામગીરીને ક્યારે છોડશો. તમારી ગુલામગીરીને લીધે મારા વંશનું નિકંદન થયું. હવે કેવળ મૂળ માત્ર બાકી રહ્યું છે. એવા સમયપર જો તમે માફ રક્ષણ નહીં કરશો તો નાકી જાણો કે અંતે તમારા દુઃખનો પાર રહેશે નહીં. અરે મારાથી વધારે કોણ અભાગણી હશે કે જેની સેવ ! પોતાના પુત્રો છોડી દે. અરે પુત્ર ગદ્ય, ! પ્રતિષ્ઠા ગર્ભ ! મારો કરેલો ઉપકાર ગયો, તો ગયો પણ ઉલટાં મને મારવા માટે શેહેરે શેહેરમાં મકાનો બંધાઈ ગયાં ! હાય તમારી નિર્મલતાને કારણ મારા ઉપર દીનપરદીન જીવન વધારે થતો જાય છે. હવે મેં નાકી જાણ્યું કે મુજ અનાથ ઉપર મહા પ્રત્યક્ષ વખત આવી ગયો. અરે આ કેવો કાળ વિપ્રિત છે કે જેના પુત્રો માતાની સેવા ચાકરી નથી કરતા. હે ઈશ્વર ! મુજ ગરીબ અનાથપર કૃપા દૃષ્ટિ કર અને મારા પુત્ર ભારત વર્ષને અવિદ્યારૂપ ઘોર નિદ્રામાંથી ઉઠાડ કે જેનાથી મારા પ્રાણ બચે અને તેમનું કલ્યાણ થાય.

હે આર્યો હું અનુમાન કરું છું કે આ પ્રમાણેજ મને મારી ખાવામાં આવશેતો કાલક્રમે મારો સમુળ નાશ થશે. અને જ્યારે સમુળ નાશ થશે ત્યારે કેવો બિપ્રમદુષ્કાળ પડશે તેનો વિચાર તમે લાંબી નજરે કરો. જુવો કે ઇશ્વર ઇચ્છા પ્રમાણે વરશાત વરસશે પણ અનાજ પાકશે નહીં તો શું ખર્ચ જીવશે; કારણ કે આખા આર્યવર્ત (હિન્દુસ્થાન) નું જીવન ખેતીવાડી છે, અને તે ખેતીવાડી બળદો શીવાય થતી નથી, અને એ બળદો મારા શીવાય કોઈપણ જનુની કુખે ઉત્પન્ન થતા નથી. ત્યારે વિચાર કરો કે મારો સમૂલ નાશ થશે ત્યારે ખેતિ ક્યાંથી થશે, તે ખેતી કરવાનું સાધન નહીં તો પછી પાકશે પણ શું ? એટલે નક્કિ થયું કે છતે વરશાદે દુષ્કાળ પડશે અને તે દુષ્કાળ મટાડવાને ઉપાય તમારા હાથમાં નહીં રહેશે એટલે ભુખના દુઃખથી કંટાળી-પીડાઈ તમારો વંશ વિચ્છેદ જશે. માટે હે આર્યપુત્રો જે તમે તમારુંજ બિવિખ્યમાં કલ્યાણ ઇચ્છતા હોવ તો માં રક્ષણ કરી મને બચાવો. મારા બચાવ પ્તીના

તમારૂં બહું થવાનુંજ નથી. જીવો મારા મરવાથી
ધીઈ તથા દુધ કેટલું મોઘું થઈ ગયું ?

વિચાર કરો કે આજ કાલ તમારા ઉપર કેલે-
રા, ક્ષય, રક્તાપિત, વિર્યદોશ અને કલેમનન દરદો
કેવા સમત હુમલા કરેછે. અને આગળનાં કરતાં
એ રોગો કેટલે દરજ્જે પોતાનું જોર અજમાવેછે;
તેનું કારણ તમે એમ નહીં જાણશો કે કંઈ ખીજું
હશે; તેનું કારણ માત્ર મારો વધ (દત્ત્યા) છે. જીવો
કે તમારા શાસ્ત્રમાં લખ્યું છે કે

યજ્ઞથી શુદ્ધ વૃષ્ટી થાય-શુદ્ધ વૃષ્ટીથી શુદ્ધ વન-
સ્પતિ, ઔષધિ, અન્ન તથા ફળાદી પાકે અને તે-
થીજ મનુષ્યમાં જળ, બુદ્ધિ, પરાક્રમ અને આ-
રોગ્યતા વધી માણસ દીર્ઘાયુ થાય. પણ શાસ્ત્રમાં
કહેલા ઘણા પ્રકારના યજ્ઞમાંથી એક પણ પ્રકારનો
હાલમાં થતો નથી, અને થાય છે તેમાં હિંસા !
એટલે જે પ્રયોજતે થવો જોઈએ તે પ્રયોજ-
ન સચવાતું નથી. જ્યારે રાતની મળમૂત્રથી
અશ્વડેલી હવાને શુદ્ધ કરવા પ્રાતઃસંધ્યા વૃષ્ય

દેવાદી કર્મો કરવા જરૂર છે અને દિવસની બગ-
 ડેલી લવાનો શુદ્ધ કરવા સાયંશંક્યા હવન કરવો
 જોઈએ; તેમજ અન્ય કારણોથી બગડેલા પવન
 અને મેઘ મંડળને શુદ્ધ કરવા મોટા યજ્ઞ થવા
 જોઈએ ત્યારે લવા શુદ્ધ થઈ શુદ્ધ વૃષ્ટી થાય; ને
 ઉપર કહ્યા પ્રમાણે બળ, બુદ્ધિ, વિર્ય, વધી મહા
 ભયંકર રોગનાં મૂળ આ દેશમાંથી સમૂળ ઉપડી
 જાય. પણ ખરી વાત કે યજ્ઞ થાયજ શાનાં ! કા-
 રણકે યજ્ઞનું આહુતી આપવાનું મુખ્ય દ્રવ્ય જે
 ગાયનું ધી તેનો આજે શોધ્યું પણ મળતું નથી
 કોણ એવી હિમ્મત ચલાવી છાતી ઠોકિ જવાબ
 આપશે કે કોઈ શુભ કાર્યમાં માફ (ગાયનું) ધીઈ
 પાંચ દશ મણુ થોડા સમયમાં એકઠું કરી રાકીશ;
 આ કાળમાં દશ મણુ ગાયનું ધીઈ એકઠું કરવાને
 કોઈજ શક્તિમાન નથી. તોભાઈઓ વિચાર કરો
 કે હાલમાં આટલો અભાવ થયો છે તો આગળ
 જતાં દશ તોલા ધીઈ કોઈ ઓપડમાં જોઈશે તે
 પણ મળવાનું નથી. અને અંતે તમારી કેવી દુર-
 દશા થશે તે કહેવાને મારી જીભમાં શક્તિ નથી.

હે મુસલમાન મહમદી બાધયો હે પારસી શેઠીયાઓ, હે અંગ્રેજ રાજ્યાધિકારી મદા પુરષો; આપે એમ નહીં વિચારવું કે ગાયનો બચાવ કરવાથી હમને શું લાભ છે ? ગાયને ખાવાથી હમને શું નુકશાન છે. ? પણ યાદ રાખો કે તમે સર્વ હવે આ દેશનાંજ રહેવાશી થયાછો, તમને આ દેશ વિનાં હવે જરા પણ ચાલે તેમ નથી, આ દેશ વીના તમારો કાર વ્યવહાર ચાલવો દુઃકર છે. અને આ દેશની દુરદશા સાથે આપની પણ દુરદશાજ સમજવી. કારણ કે મુસલમાનોથી હવે અર્ધસ્થાન-પારસીઓથી ધરાન કે અંગરેજોથી યુરોપમાં જવાવાનું નથી. તમે લોકોને એવો ઘાટો સંબંધ બંધાયો છે કે પ્રણાંત મુધિ આ દેશને છોડાશે નહી. ત્યારે જરા લાંબી નજરથી વિચાર કરો કે મારા નાશથી ઉપર પ્રમાણે ગેરફાયદા થાય છે ને દેશ પાંચમાલ થાય તો શું તમને તેથી લાની નહીં થાય ? નકી થાયજ. માટે હે વિચારશીળ મહાનુભવો ! વિચાર કરો વિચાર કરો. અને તમારી યથા શક્તિ તબબળ મનબલ્લ અને ધનબળથી મારૂ રક્ષણ કરી

મને બચાવો. જ્યાં સુધી મને બચાવશે નહીં ત્યાં સુધી તમે ગમે તેવા ઉમરાવની પદવી ભોગવશે પણ બીતરનો શરો અંતે ભારતવર્ષરૂપ કલ્પ વૃક્ષનો સમૂહ નાશ કરશે અને પછી આપ લોકો પસ્તાસો માટે ચાંપના-તાકીદે ઉપાય લઈ જેમ અને તેમ મને બચાવો જેથી તમારૂં કલ્યાણ થાય. જુવો એક આંખાનાં ફળતાં ઝાડને કાપી બાળવાનાં કામમાં વાપરવાથી ફેટસો ફાયદો થાય. અને તેને અનામત રાખી તેનાં ફળ ખાવાથી ફેટસો ફાયદો થાય ? અરે જરા તો વિચાર કરો ! કે જેટલાં ગુણ કલ્પવૃક્ષ માટે કહેલા છે તેમાંથી મારામાં કયા ન્યુન છે. કલ્પવૃક્ષની પેઠે મારાથીજ તમે વાંછીત ફળને પામે છો. મારાથીજ બધો લીલાલ્હર છે, મારાથીજ સુખ વૈભવ છે, અને મારાવડેજ આખા દેશનું અરે મને કહેવા દો કે આખી પૃથ્વીનું પોશણ થાયછે. તો ભાઈઓ મારા જેવું કલ્પવૃક્ષ તમે ક્યાંથી લાવશો ! જુવો મારા જેવી એક ગાયના મરવાથી ફેટલું નુકશાન થાયછે અને શરાશરી આખા દેશમાં (હીંદુસ્થાન) માં ઈસ્વરે, એક લાખ ગાય

મરે છે તેનાં હીશાબનાં આંકડા તપાસી જુવો કે તમારા અંતઃકરણ ઉપર મિથ્યાભિમાન અને એ-દરકારનો પડદો પડેલો છે તે ઉઘડી જાય-છેલે મારી એજ પ્રાર્થના છે કે હીંદુ, મુસલમાન, પારસી, સા-હેબો એ મારો તનમન, ધનથી બચાવ કરવો અને પરમકૃપાળુ માણાંમાંતુશ્રી શ્રી વીકટોરીયા તથા ત-દાસાનુંશાર વર્તતા રાજ્યકર્મચારી પુરૂષોએ પોતાના રાજ્ય બળથી મારો બચાવ જરૂર કરી મને મૃત્યુનાં ભયંકર દુઃખથી છોડાવી ભારત વર્ષને અવનતી કુપમાં પડતું બચાવશો. હવે જરા લક્ષ દઇ આપ લોકો નીચેના કોઠા ઉપર ધ્યાન પોચાડશો જેથી આપનાં લક્ષમાં સદજ આવશે કે દીન પ્ર-તિદીન ભારત વર્ષ કેટલા ખાડામાં પડતું જાય છે અને એ હીમાએ થોડા કાળમાં કેવી દુરદશા થશે તે-નો વિચાર કરશો.

એક ગાયનાં નાશથી તેની પાંચ પેઢીના હિસાબે .

કેટલું નુકશાન થાય છે.

દુધનો હિસાબ.

પેઢી.	જાતનાં ગાયનાં સંખ્યા.	તેમનું માસિક દુધ રોજનું સરાસરી શે. પ લેખે.	તેમનું વાર્ષિક દુધ.	તેમનાં છંદગીમાં તે દુધનાં પ્રીમતનો દુધની-છંદગીની અડસટી મણ ૧ સરાસરી વર્ષ ૧૨ની ના રૂા લેખે.
-------	-----------------------------	--	---------------------	---

રક.		મણ.	મણ	મણ.	રૂ.
૧	૧	૩૧૧	૪૫૧	૫૪૦	૧૩૫૦
૨	૬	૨૨૧૧	૨૭૦	૩૨૪૦	૮૧૦૦
૩	૩૬	૧૩૫	૧૬૨૦	૧૯૪૪૦	૪૮૬૦૦
૪	૨૧૬	૮૧૦	૯૭૨૯	૧૧૬૬૪૦	૨૯૧૬૦૦
૫	૧૨૯૬	૪૮૬૦	૫૮૩૨૦	૬૯૯૮૪૦	૧૭૪૮૬૦૦
	૧૫૫૫	૫૮૩૧	૬૯૯૭૫	૮૩૯૭૦૦	૨૧.૨૦૯૯૨૫૦ દુધની પ્રીમત.

૨૫

એક ગાયના નાશથી તેની પાંચ પેઢીના
હીસાબે કેટલું નુકશાન થાય છે.

અનાજનો હીસાબ.

ક્રમ.	પેઢીધર અળદોની સંખ્યા.	તેમનાથી ઉત્પન્ન થતા અળદોની જેડીની સંખ્યા.	તેમનાથી થતી અનાજની વાર્ષિક ઉત્પત્તિ જેડી ૧ ના મણ ૨૦૦ અંગાલી લેખે.
			મણ.
૧	૧	૩	૬૦૦
૨	૬	૧૮	૩૬૦૦
૩	૩૬	૧૦૮	૨૧૬૦૦
૪	૨૧૬	૬૪૮	૧૨૯૬૦૦
૫	૧૨૯૬	૩૮૮૮	૭૭૭૬૦૦
	૧૫૫૫	૪૬૬૫	૯૩૩૦૦૦

૨૬

અનાજનો હીસાબ.

તેમનીઆખી છાંદગી કિત્તપત્રથતા આ
માંજે અનાજ કિત્તપત્રનાજની સામા
કરી આપે છે તેનીન્ય કીંમતનો
તપસીત. મેહેનતની અડસટો મણ
છાંદગી ૧૦ વર્ષ. ૧નીરાશ ૩૨.

૬૦૦૦	૧૨૦૦૦
૩૬૦૦૦	૭૨૦૦૦
૨૧૬૦૦૦	૪૩૨૦૦૦
૧૨૯૬૦૦૦	૨૫૯૦૦૦૦
૭૭૭૬૦૦૦	૧૫૫૫૨૦૦૦

૯૩૩૦૦૦૦

૧૮૮૬૦૦૦૦ અનાજની કીંમત.
૨૦૯૯૨૫૦૦૦૦ કીંમત નુકશાન
૨૦૭૫૯૨૫૦૦૦૦ ગાયનું પાંચપેડીનું
૧૦૦૦૦૦૦ વરસ ૧નીકપાતી ગાયો
૩.૨૦૭૫૯૨૫૦૦૦૦

દર વરસ સરાસરી એક લાખ ગાય હિંદુ-
સ્થાનમાં કપાય છે તો ફક્ત એક વરસની ગા-
યો ખોવાથી તેનો પાંચ પેહેડીના હીસાબે ૩
૨૦૭૫૯૨૫૦૦૦૦૦૦) નું નુકશાન ખમવું પડેછે.

૨૭

કુંડળીઓ.

હસ્યાથી એ ફળ થયું ગયું બુદ્ધિ બળરાજ,
ધીર વીર કાયર થયા બગડ્યાં સઘળાં કાજ.
બગડ્યાં સઘળાં કાજ લાજ તોપણ નહીં આવી,
ધિક મિથ્યા અભિમાન ભાન ખોયું ભરમાવી.
ગયા ક્ષત્રીના રાજ્ય તન્નની દુર્ઘનનાથી,
રહ્યું ન કોઇનું માન થયું ફળ ગૌહસાથી— ૧

સંવેયા.

ભાન ગયું વળી માન ગયું અભિમાન ગયું ક્ષત્રી વટનું,
બ્રહ્મ થયા બ્રહ્મત્વ ગયું ગૌ-દાન ગયું ગંગા તટનું;
રક્ષક ગયા હિંસક રહ્યા બહુ જોર થયું લાડુ ભટનું,
રક્ષક રક્ષક રક્ષક રક્ષો કાર્ય કરોરે ઉલટનું—૨

કુંડલિયા છંદ.

પાંખી જન્મ મનુષ્યનો, નહીં પાખ્યા શુભ જ્ઞાન;
જર જોર કે જમીનમાં, ભુલી રહ્યા સગી ભાન;
ભુલી રહ્યા સગી ભાન, માન ગુમાવ્યું હાથે;
તણ જજ્જનમાં એક, કદી નહીં આવે સાથે;
શ્મશાન એવું મૂર્વ સુધારો સગીકો ખામી;

કરજો પર ઉપકાર, જન્મ મનુષ્યનો પામી-૩
 ખરેખરા સુત માહેરા, ઉપગ્નવે બહુ અત્ર;
 તનબલ વાધે તેહથી, રહે ખુશી સહ મત્ર;
 રહે ખુશી સહુ મત્ર, કરે નીજ ધાર્યા કર્મો;
 આનંદોચ્છવ કરે, અનુષ્ઠાનાદી ધર્મો;
 અર્થ સહુના સરે, તરે તે વંશ પરમ્પર;
 જગ સુખ કારણ એક, મહેરા સૂત ખરેખર--૪
 ઉપકારી પય મુજ તણું, ઘણું ઘણું સુખકાર;
 તેજ પુંજ કરી દુખ હરે, કરે શાંતી નીરધાર;
 કરે શાંતિ નીરધાર, ધારજો દીલમાં શાણા;
 બળ બુદ્ધિ બહુ વધે, રંક રાજ કે રાણા;
 પય ધૃતવિણ નહીં અન્ય, જગતમા કો સુખકારી,
 કહો કહોરે હોય-કોય મુજ વિણ ઉપકારી—૫
 શત્રુ સાથે જો લડો, રણમાં ધરીને રીશ;
 એક ટેક ધરી ચરીતણા, શીઘ્રે છેદો શીશ;
 શીઘ્રે છેદો શીશ, દીશ દાવાનળ દીશે.
 મમતે મંડે સર્વ, ગર્વથી દંતજ પીશે;
 તૂણ મુખ શત્રુ ગ્રહે, રીસ તજી કર ઘો માથે,
 થાય પરસ્પર સ્નેહ, નમ્યાથી શત્રુ સાથે—૬

શત્રુ મુખમા તૃણ લીધે તરત તળે છો રીશ,
 હાડ વૈર વીરમૃત થઈ, કર સ્થાપો તસ શીશ;
 કર સ્થાપો તથ શીશ, વીશ વસા ગુજરો છો,
 હું ખાઝી તૃણ નીલ કેમ અવિચાર ધરો છો;
 દર્ઝિછું ઘૃત નવનીત કષ્ટ આપત્તિ દુઃખમાં,
 કરો દયા છું રંક અહર્નિશ તૃણ મુજ મુખમાં-૭

મનહર છંદ.

કરંછું કલ્પાંત ધ્યાન ધરં છું હું પ્રભુ તણું,
 કરંછું શીકરમાં ઊગરં કોઈ રીતથી;
 ભરંછું ચક્ષુએ આંશું ડરં છું હું ઘાતકોથી,
 મરંછું વગર મોતે હરં નહીં ચીતથી;
 ઉચરં છું હાય મુખ જરર જતાંજ જીવ,
 કપરં છે કામ હામ નષ્ટ થાય નીલથી;
 પોકારં છું હાય હાય થાય કષ્ટ જીવ જનય,
 કશો ન ઉપાય દીશે પાળો કોઈ પ્રીતથી-૮
 અરેરે બધુએ મારા પ્યારાએ વિચાર કરો,
 નષ્ટ થતાં મુજવંશ કષ્ટ તમ માથે છે;
 મુજ પુત્ર ધોરી તેને સંકટમાં જોડી કરે,
 હજો બળ જોરી કષિકાર રાશ હાથે છે;

અન્ન ઉપગ્નવં પાણી કુપમાંથી લાવે વહી,
રથમાં બેસાડી ગાડી દોડે બન્ન સાથે છે;
મુજ વંશ જ્ઞશે અન્ન વિનારે શું ખાશે સૌસુ-
કાશે રાગ રંગ ભર્યાં તિવ્રશાસ્ત્ર ભાથે છે—૯.

લક્ષીત છંદ.

અરર માદરી કેવી થૈ ગતી,
મમસુ પુત્રની મંદ થૈ મતી;
વિણુ ધુને અરે પ્રાણુ જાયરે,
અ સદ્ધ દુઃખ છે હાય હાયરે—૧૦
વૃત દધિ અને દુધ આપવા,
તનથી રોગીનાં કષ્ટ કાપવા;
નિરમિ છે મને જડત માંયરે,
સુખ નહીં મળ્યું હાય હાયરે—૧૧.
અનુપકારી હું કોયને નથી,
ગુણ ઘણા હવે શું કહું કથી;
બદ્ધે ગુણને દુઃખ થાયરે,
નર કૃતદ્વિઓ હાય હાયરે—૧૨.
પ્રભુ પરાત્પરા હે દયા ધનાં,
વિભુ વિચારશે કષ્ટ દાસતાં;

અબલ જાતને દે રૂડી ગતી,
વિકલ આરચને પ્રેર શન્મતિ—૧૩.

આર્ય ધર્મ પુસ્તક પ્રશારક મંડળી.

આ મંડળીનો એવો હેતુ છે કે આપણા દેશમાં જેમ ખ્રિસ્તી લોકો ઓછી કિમ્મતે પોતાના ધર્મને પુટી આપનારાં મોટાં પુસ્તકો બહાર પાડી આપણા દેશી જનોમાં તેનો ખડોજો ફેલાવો કરે છે. જે વાંચવાથી કેટલાક આસ્થ ભાઈઓ ગ્વધમે લાગી તે ધર્મનું ગૃહણ કરી, પોતે ફમાઈ બીજાને ફસાવવા પ્રયત્ન કરે છે. તેનું કારણ એજ છે કે પોતે પોતાના ધર્મનું જ્ઞાન નહીં મેળવેલું તેથીજ એમ બને છે. માટે આ મંડળી એવો હેતુ ધરાવે છે કે આસ્થ ધર્માનું કુલ-દેશો-ત્રિતિ-તત્ત્વજ્ઞાન-વગેરે બાબતોના યુક્તિ શિક્ષ પુસ્તકો જેમ બને તેમ ઓછી કિમ્મતે પ્રગટ કરવાં. જેથી સમસ્ત ગુજરાતિ ભાઈઓને દેશનાહાનીલાભનું ભાન થાય. એ વિચારનું આ પુસ્તક જાણે મંગલાચરણ છે. જે વિદ્ધ જનોમાં માનનીય ગણાશે.

નિયમો.

૧ આ સભામાં સભાની સમ્મતિથી એક વર્ષને માટે બે અધિકારી નીમવા તેમાં એક પ્રધાન અને એક મંત્રી, બીજો વર્ષે સર્વાનુ મતે જે નીમાય તે કાર્ય કરે.

(ક) મંત્રીએ પુસ્તકો છપાવવાં, વેચવા હિ-શાખ રાખવો, વગેરે વ્યવસ્થા કરી સર્વ કામ ઉપર પ્રધાનની સહી લેવી.

(ખ) પ્રધાને મંત્રીના કરેલા દરેક કામની તપાસ રાખવી પોતાની સહી આપવી અને દર વર્ષે રીપોર્ટ બહાર પડાવવો.

૨ આ સભામાં દરેક અલસથ સભાસદ ચર્ચ શકશે.

૩ દરેક સભાસદને પ્રથમ નામ દાખલ કરવાને ચાર આના અને તે પછી દર માસે બે બે આના આપવા પડશે.

૪ પુસ્તકો છપાવવા માટે સભાની સમ્મતિ લેવી-વધુ મતે વર્તવું જો સભાની સમ્મતિ શીવા-ય જે કાર્ય કરે તેના જોખમદાર સભા નથી.

૫ આ મંડલીના સભાસદો તથા ઈતર ના-ણા સંબંધી મદત કરનારને સભા તરફથી પ્રગ-

ટ થતાં દરેક પુસ્તકોની એક એક નકલ ભેટ મળશે.

૬ છાટકા તથા બે આલનાં માણુએને સવા એકદમ મંડલી સાથેનો સંબંધ છોડાવશે અને તેનું લીટમાંથી નામ છેકી નાખશે.

૭ એકી વખતે રૂ. ૨૫) આપનાર અહસ્થને ધંધી લવાજમ આપવું નહીં પડે, અને જાંદગી સુધીના સભાસદ ગણાશે.

૮ આ નીયમોમાં ઘટતો ફેરફાર જનરલ સભા ડાઈપલુ વખતે કરી શકશે.

સહી નાથાભાઈ ભાણુભાઈ-મંત્રી.

સુચના.

મંડલી સાથે પત્રવ્યવહાર કરનારે, ના-
થાભાઈ ભાણુભાઈ મંત્રી આર્થિક ધર્મ પુ-
સ્તક પ્રસારક મંડળો, ધીયા શેરીને ટકરે
સુરત. એ નામથી કરવો.

જાહેર ખબર.

આર્ય ધર્મ પુસ્તક પ્રસારક મંડલી.

આ મંડલી તરફથી નીચે લખેલા પુસ્તકો નીચે સહી કરનાર પાસેથી અથવા ગોશેવક પંડિત કૃષ્ણદાસ પુરુષોત્તમદાસ જ્યાં જાપદેશ કરતા હોય તેની પાસેથી શકડી કીમતે મળશે. ઉધાર મગાવનારને વેલ્યુપેબલ પારસલથી મોકલવામાં આવશે.

પુસ્તકો.

ઈસુપરીક્ષા, ૩ પાઠ. ગૌવિલાપ, ૬ પાઠ. ગૌપ્રકાર, ૩ પાઠ. ગૌધર્મ વિવેચન ૩ પાઠ. રમુજે હિકમત. ૧૨ આના ઉત્તમસંતતિ શી રીતે ઉત્પન્ન કરી શકાય ૧ આનો.

એ સર્વ પુસ્તકોવાંચવા લાયક છે. રમુજે હીકમત શીવાય સર્વ પુસ્તકોની દસ નકલ મગાવનારને માત્ર ૬ પાઈ ટપાલ ખર્ચની વધુ બેસશે.

(સહી) નાથાજીભાઈ લાણાલાઈ.

મંત્રી આર્ય ધર્મ પુસ્તક પ્રસારક મંડળી.

૬. ધીયાશીરીને ટેકરે-સુરત.

